

TANULMÁNY

Kovács Géza

ZSIDÓSÁG, ISTEN VÁLASZTOTT NÉPE EVANGÉLIUMI VILÁGOSSÁGBAN

Előadás Piliscsabán az Evangélikus Missziós Központ szervezésében

*Ismerjék meg utadat a földön, szabadításodat a népek között!
Magasztaljanak a népek, ó, Isten, magasztaljon minden nép!
Zsolt 67,2–3*

Kiváltság számomra, hogy evangélikus missziómunkások közösségében szólhatok. Különösen az adott témakörben. Az evangélikus egyház ismerte fel először és tett a legtöbbet – a magyarországi egyházak között – a zsidó misszió terén. Közel egy évszázada, hogy az evangélikus egyház hazánkban helyet adott a Norvég Egyházi Szolgálat Izraelért elnevezésű missziós szervezetnek. Ez a szervezet már 1844 óta munkálkodik azon, hogy a zsidók ismerjék meg a Messiásukat, és támogatják a Messiás-hívő zsidókat abban a törekvésükben, hogy zsidó identitásuk megtartásával legyenek Krisztus testének tagjai. Ez a missziós szervezet jelenleg Izraelben jelentős evangéliumi missziót folytat, és több ottani Messiás-hívő gyülekezet alapítója. Tudtommal ez a szervezet tartott konferenciát legutóbb 2010 novemberében Budapesten a Messiás-hívő misszióról, amelyen magam is részt vettem. Az evangélikusok zsidómisszió iránti elkötelezettségét jelzi az is, hogy a *Híd* evangélikus missziói magazin ez évi második száma teljes egészében ennek a témának szentelte írásait.

Személyes indítékaim is vannak arra, hogy a zsidóság és a kereszténység témakörével foglalkozom.

Az első személyes jellegű indítékom, hogy gyermekkoromban egy gyermektelen ortodox zsidó házaspár volt a szomszédunk. Nagyon szerették a családunkat, engem meg sok ajándékkal halmoztak el. Őszintén megsirattuk, amikor elhurcolták őket.

Az apám hatása is jelentős volt. 1942-ben, amikor Európa Hitler lába alatt hevert, egy házi áhitaton – egyszerű bibliás parasztemberként – kijelentette: „Hitlernek el kell buknia, mert Isten szemefényével fordult szembe.” Személyes igetannulmányozásaim is – már akkor – világossá tették számomra, hogy Izrael Isten választott népe, és ez a kiválasztás nem szűnt meg Izrael szétszórásával sem.

Megerősödött ez a látásom, amikor 1950-ben *Ungár Aladár* – zsidóként megtért kiemelkedő keresztény vezető – Újpesten (ahol akkor lelkipásztorként szolgáltam) Isten üdvtervéről tartott egy egész évig hetenként tanítást.

Végül nagy hatással volt rám egy zsidó fiú: *dr. Kovács György*. Fiam barátjaként igazi megtérésre jutott, majd egész életét az Úr szolgálatára adta. Megtérése után lett számára óriási harccá identitásának a kérdése. Több ízben hosszú időt töltött Izraelben. Beavatott a lelki harcába. Évezredek mélységében láttam meg benne a zsidót, ugyanakkor a Krisztusban nyert szabadítás túlaradó örömét. Végül egy könyvben is megírta az eredményt: „Fizikailag zsidó, kulturálisan magyar, szellemileg pedig

keresztény vagyok” – vallotta magáról. Ezek a hitbeli tapasztalatok megerősítették bennem azt az igei látást, hogy Izrael Isten választott népe, és hogy az ő különleges kiválasztásuk a jövőre is vonatkozik.

IZRAEL KIVÁLASZTOTTSÁGA A MÚLTBAN

Miért választotta ki Isten a zsidókat?

Lázás elménk felteszi ezt a kérdést olykor alázatosan Istenhez simulva, máskor lázadó kérdőrevonással: miért emelte Isten őket más népek fölé? – Mózes azt írja, hogy amikor Isten kiválasztotta Ábrahámot, ezt mondta: „*Eltitkoljam-e Ábrahám elől, amit tenni akarok? Hiszen Ábrahámtól nagy és hatalmas nép fog származni, és általa nyer áldást a Föld minden népe. Mert őt választottam ki arra, hogy megparancsolja fiainak és háza népének, hogy őrizzék meg az Úr útját.*” (1Móz 18,17–19)

Hitünknek és Isten munkájának egyik nagy titka az, hogy miként működik Isten kiválasztása? Itt mégis feltárul ez a titok Ábrahámnak (és vele utódainak) a kiválasztásával kapcsolatban. Isten, az ő mindentudásánál fogva előre tudta, hogy Ábrahám – aki vele személyes kapcsolatot, beszélő viszonyt ápol – az ő ismeretét, a benne vetett hitet tovább fogja adni utódainak. Isten szuverén döntése szerint választotta ki Ábrahámot, de ebben a kiválasztásban benne volt az Isten eleve ismerete, amely által ő előre pontosan tudta azt, hogy Ábrahám és az ő utódai, Izrael népe a későbbi évezredekben eszköz lesznek abban, hogy Isten ismerete megmaradjon, majd később kiteljesedjen ezen a Földön. Lássuk, hogyan valósult ez meg!

I. Krisztus előtt a politeizmus tengerében Izrael volt egyedül az a sziget, amely megőrizte az egy teremtő, láthatatlan Isten ismeretét és hitét

Az özönvíz, majd Babel után a föld szétszéledt lakói elszakadtak Istentől, az egy igaz, láthatatlan, szent és teremtő Isten ismeretétől. Teljessé lett a hitbeli zűrzavar, általánossá lett az ember által alkotott, a sötétség szellemiségét árasztó, és a testiességet kiszolgáló sokistenhit. Óriási jelentősége volt annak, hogy Isten talált egy embert, aki az ő ismeretére törekedett. Kiválasztotta hát Ábrahámot és utódait, hogy – sok engedetlenségük és gyalórságuk ellenére is – több évezreden át, hűséges prófétáik által őrizzék meg az egy teremtő Isten ismeretét, vegyék át tőle és örökítsék meg az Ő kijelentéseit. Pál apostol felteszi a kérdést: „*Mi a zsidó előnye?*” Aztán így válaszol: „*Elsősorban az, hogy Isten rájuk bízta ígét.*” (Róm 3,1–2) A Bibliában kijelentett hitet és az igaz Isten ismeretét – az ő és újszövetségi Szentírás – számunkra, keresztények számára is a zsidók vették át Istentől, és ők őrizték meg. A Biblia írói – egy kivétellel – valamennyien zsidók voltak.

II. Jézus Krisztus, az Isten Fia, emberként zsidónak született, zsidóként élt és váltotta meg a világot

Jézus a földi életében nem hagyta el zsidó hazáját, sőt azt mondta: „*Én nem küldettem máshoz, csak Izrael házának elveszett juhaihoz.*” (Mt 15,24) Emberi síkon Jézust a zsidóság ajándékozta a világnak, még akkor is, ha akkor a hivatalos zsidóság vallásos és féltékeny vakságában elvetette őt. Hol is jelenhetett volna meg máshol, mint egy olyan nép fiaként, amely – még ha élettelen vallásosságba merevedve is – egyedül képviselte ezen a földön az egy igaz Isten hitét és ismeretét? A korabeli zsidóság döbbenetes példa arra, hogy Krisztus-gyilkos az a vallásosság, amelyből hiányzik a Szentlélek által munkált bűnismeret, megtérés és újjászületés.

Ha az egyetlen helyes istenismerettel rendelkező nép arra volt képes, hogy megölje a Messiását, mennyivel inkább megváltásra szorultak az Istentől távol élő népek! – Jézus pedig önként vállalt halálával és feltámadásával kaput nyitott az üdvösségre zsidónak és nem zsidónak, mindazoknak, akik felismerik elveszett állapotukat, és hittel szívükbe fogadják őt.

III. A Jézus által kiválasztott tanítványok, az apostolok, valamennyien zsidók voltak

Az ő szolgálatuk felmérhetetlenül nagy jelentőségű az Evangélium győzelmes terjedésében. Az a 120 személy, akik pünkösd napján a felházban beteljesedtek Szentlélekkel, a 3000, akiket ugyanezen a napon beépített a Szentlélek a Krisztus testébe, szintén Izrael fiai voltak. Igaz, hogy a hivatalos Izrael elvetette a Messiást, de a zsidóságnak egy rétege befogadta Jézust. Pál apostol a saját példájára hivatkozva teszi fel a kérdést: „*elvetette Isten az ő népét? Szó sincs róla! Hiszen én is izraelita vagyok, Ábrahám utódai közül. Isten nem vetette el az ő népét, amelyet eleve kiválasztott!*” (Róm 11,1–2.5) Így tehát most is van maradék a kegyelmi kiválasztás szerint. Vagyis a kegyelem kapuja folyamatosan nyitva állt és nyitva áll minden zsidó ember számára. Sőt Pál így fogalmaz: „*elsőként zsidónak.*” Hiszen Jézus saját szeretett népének tekintette Izrael fiait.

Az apostolok korának zsidósága három irányba tagolódt

1. A „megkeményített” Izrael.

A zsidóság nagy többsége volt ez. Azok, akik „*feszítsd meg*”-et kiáltottak nagypénteken, és Pilátus előtt kihívták magukra és gyermekeikre Isten ítéletét. Róluk azt is olvassuk a Bibliában: „*Az ő elesésük által jutott el az üdvösség a pogányokhoz!*” Vagyis Isten a hivatalos zsidóság megkeményedése nyomán megnyitotta az ő örök idők előtt elkészített tervét: feltárta a kegyelem kapuját a világ minden népe felé. A megkeményedés ítélete a zsidókon már 2000 éve tart, egészen addig tart, amíg a pogányok teljes számban be nem jutnak, és (akkor) üdvözülni fog az egész Izrael. Vagyis a „*megkeményített*” Izrael kiválasztása sem szűnt meg, hiszen „*Isten ajándékai és elhívása visszavonhatatlanok*” (Róm 11,26.29) – *Eljön a nap, amikor Izrael felismeri a Messiását, és megtér hozzá.*

2. Izrael népének másik – sokkal szűkebb – rétegét képezték azok, akik igaz megtéréssel elfogadták Jézust Messiásuknak, de megmaradtak a zsidó identitásukban.

A szombatot és a zsidó ünnepeket tartották, a tételes mózesi törvényeket is érvényesnek tekintették és betartották. Vezetőjükről, Péter apostolról írja Pál, hogy reá a „*körülmelés evangéliuma*” volt bízva (Gal 2,7) Ez az irányzat 70 után, a zsidóság szétszórátása után el-sorvadt, illetve beolvadt a pogányokból megtért keresztények közé. Hozzájuk címezi levelét Jakab és Péter apostol is: Jak 1,1; 1Pt 1,1.

3. A harmadik irányzat a zsidóságtól szellemileg elszakadó, a „*tételes parancsolatokból álló törvényt érvénytelennek*” tekintő zsidók voltak (Ef 2,15). Pál volt a vezetőjük, aki Istentől kapta ezt a különleges elhívást.

Pál apostol, a pogányok apostola, nem emberektől tanulta, hanem különleges kijelentésben kapta Istentől a kegyelem evangéliumát, az egyetemes keresztény egyház alapokmányát (Gal 1,11–12) Ennek alapján Pál – bár nagyon szerette zsidó véreit – Istennek engedve kiszakadt a zsidóság szellemi közösségéből, és a Szentlélek által alapítója és építője lett a „népek” közül megtérő Krisztus testének. Ebben a testben „*nincs többé görög és zsidó, körülmetéltség és körülmetéletlenség, barbár és szkíta, szolga és szabad, hanem minden és mindenekben Krisztus*” (Kol 3,11)

Ismeretes, hogy az utóbbi két Krisztus-hívó zsidó irányzat – az ApCsel 15. fejezetének leírása szerint – „*kezet adott*” egymásnak, vagyis a másik fél látását és független működését elismerve, békességre igyekeztek egymással. Az első kategóriába tartozó zsidóság – vagyis a hivatalos Izrael azonban mérhetetlen haraggal és gyűlölettel fordult a Krisztust elfogadó zsidók ellen, különösen Pál, és a zsidóságból kiszakadók ellen.

A ZSIDÓK KIVÁLASZTOTSÁGA AZ UTOLSÓ IDŐKBEN

A zsidók körüli események „az idők teljessége rendjének” az óramutatója

Régen elhangzott az ígélet: „*Én kihozom Izrael fiait a népek közül, bárhova kerültek. Összegyűjtöm őket mindenfelől, és bevisszem őket a saját földjükre.*” (Ez 37,21). Közel 2000 éves szétszórátásuk után, a 20. század elején kapu nyílt, és – bár nagyon lassan – megindult a hazatelepülési folyamat.

Aztán Isten megengedett egy démonikus, szörnyű tragédiát: a holokausztot, amely után megtörtént az, amit mind a zsidók, mind a politikusok lehetetlennek tartottak: a tömeges hazatelepülés és a zsidó állam megalakulása. Most, a 21. század elején – több, mint 60 évvel az államalapítás után – megállapíthatjuk Ámósz próféciájának beteljesülését. Ámósz ezt írta: „*Eljön majd az idő – így szól az Úr – amikor nyomon követi a szántó az aratót, a szőlőtáposó a magvetőt. Must csorog a hegyekről, és ömlik a halmokról. Jóra fordítom népemnek, Izraelnek sorsát! Az elpusztult városokat felépítik, és laknak bennük. (...) Elültem őket földjükkbe, és többé nem tépik ki őket földjükből, amelyet nekik adtam.*” (Ám 9,13–15)

Magam is szememmel láttam, hogy az elmúlt évszázadok alatt pusztává és sivataggá vált Palesztina földje ismét éden né formálódott. Hatalmas gyümölcsösökben minden fa tövén csöpög a takarékos öntözőberendezés csövéből a víz. A terméketlen Negev sivatag is termőfölddé alakul. 1948–2006 között 9 régi várost építettek újjá és 24 teljesen új várost létesítettek. Európa nagyvárosaiba naponta szállítják a friss virágokat és gyümölcsöket. A fél Dunántúlnál alig nagyobb (20 770 km²) Izraelben ma közel nyolc millió ember él, meghatározó szerepe van az egész világ politikájában, ipara, mezőgazdasága a világ élvonalában termel. A lakosság természetes növekedésének aránya: évi 1,8 %. Izrael katonai hatalma pedig – különösen az 1967-es 6 napos háború, megmagyarázhatatlan, csodákkal is tele győzelme után – sokak számára félelmetes.

Lehet mindezeket irigy és dühödt ellenszenvvel, vagy elismerő csodálattal és szimpátiával tekinteni: a kiválasztottságot igazoló tényeken ez semmit sem változtat.

Beteljesülőben lévő prófécia a zsidókra vonatkozóan

Sok ilyen van. Kiemelem azt, amelyet Jeremiás mondott: „De eljön majd az idő – így szól az Úr – amikor nem azt mondják többé, hogy él az Úr, aki fölhozta fiait Egyiptom földjéről, hanem azt, hogy él az Úr, aki fölhozta Izraelt az Észak földjéről és mindazokból az országokból, amelyekbe szétszórtam őket. Mert visszaviszem őket földjükre, amelyet őseiknek adtam. Íme sok halászt hívatok – így szól az Úr –, hogy halásszák ki őket. Azután sok vadászt hívatok, hogy hajtsák össze őket minden hegyről, minden halomról és sziklahasadékból.” (Jer 16,14–17) A zsidók hazatelepülése folyamatban van. Izraelen kívül legtöbben (mintegy 5,5 millióan) ma az USA-ban élnek. Az idézett próféciában az a figyelemre méltó, hogy Izrael fiainak a hazatelepülése nem az ő jótetszésüktől vagy készségüktől függ. Isten megfelelő eszközöket vagy történelmi körülményeket (halászokat, majd vadászokat) tud támasztani ahhoz, hogy a próféciában kijelentett akarata teljesüljön. – Ezt tette a múltban, és – bizonyára – teszi a jövőben is.

Próféciák Izrael jövőjére vonatkozóan

Az Izrael jövőjére vonatkozó próféciák egyrészt félelmetesek, másrészt csodálatos reménységet tárnak elének. Zakariás írja: „Úgy jár az egész ország – így szól az Úr –, hogy kétharmad részét kiirtják, és elpusztul, csak egyharmada marad meg. Ezt a harmadrészt is tűzbe teszem, megtisztítom őket, ahogyan az ezüstöt tisztítják, megpróbálom őket, ahogyan az aranyat próbálják. (...) Eljön az Úrnak a napja. (...) Elfoglalják a várost, kifosztják a házakat, és meggyalázzák az asszonyokat. (...) De az Úr harcba száll majd azokkal a népekkel. (...) Megveti majd lábát azon a napon az Olajfák hegyén (...) Mert eljön az Úr, az én Istenem, szentjeivel együtt. (Zak 13,8–14,5) A hazatelepült zsidókról van szó. Isten „megtisztítja” őket. – Mit jelent ez? – Annyit tudunk, hogy Izrael mai lakosságának 45%-a Istentől, hittől elforduló, liberális gondolkodású. További 38% pedig nem hitből, hanem hagyománytisztelőből tartja meg a vallásos ünnepeket. 17 % a vallásos zsidók aránya, Ők is sok egymással hadakozó irányra szakadozva, ősi, merev szabályokhoz ragaszkodó hívők. A megtisztító fájdalmas ítéleteknek Jézus Krisztus megjelenése vet majd véget, és akkor megvalósul az is, amit ugyancsak Zakariás próféciája mond el: „Azon a napon meg fogok semmisíteni minden népet, amely Jeruzsálemre támad. Dávid házára és Jeruzsálem lakóira pedig kiárasztom a könnyőrulet és a könnyörgés lelkét. Rátekintenek arra, akit átdöftek...” (Zak 12,9–10) Vagyis akkor megvalósul az, amit Pál apostol ír: „Üdvözülni fog az egész (akkor ott élő) Izrael” Teljesül, amit Ézsaiás prófétált: „A maradék megtér: Jákób maradéka az erős Istenhez. Mert ha annyi volna is néped, Izrael, mint tengerparton a homok, csak a maradék tér meg.” (Ézs 10,21–22) A Biblia több kijelentése szerint ekkor és ezek után a megtért Izrael közreműködésével Jézus Krisztus ezen a Földön megvalósítja az Ő békekirályságát. Teljesülnek az erre vonatkozó próféciák is: „Az uralom az Ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos. Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békeség Fejedelme! Uralma növekedésének és a békének nem lesz vége a Dávid trónján és országában.” (Ézs 9,5–6) János – a mennyei látnok – így szól erről: „ezek életre keltek, és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig.” (Jel 20,4)

A próféciák arról szólnak, hogy akkor a népek rokon-szenveléssel és szeretettel fordulnak majd Izrael felé. Zakariás írja: „Bár átkozottak voltak a népek között, Júda háza és Izrael háza, én megsegítlek benneteket, és áldottak lesztek.” (Zak 8,15) Ézsaiás így látja: „Meghajolva járulnak eléd sanyargatóid fiai, lábad elé borulnak mind, akik megvetettek, és így neveznek: az Úr városa.” (Ézs 60,14) Mikeás ezt látja: „Eljön a sok nép, és ezt mondják: jöjjetek,

menjünk az Úr hegyére, Jákób Istenének házához! Tanítson minket útjaira, hogy ösvényein járjunk. Mert Sionról jön a tanítás, és az Úr igéje Jeruzsálemről” (Mik 4,2). Meg kell állapítanunk, hogy ma az emberek többsége vagy valamiféle tartózkodó fenntartást, vagy egyenesen antiszemita indulatokat hordoz szívében a zsidósággal szemben. Krisztus királyságában szívből fakadó szeretet és békeesség uralkodik majd Izrael és a népek között.

A MESSIÁS ELŐHÍRNÖKEI A ZSIDÓK KÖZÖTT

A messiáshívő zsidók

Fő jellemzőjük, hogy élő hittel elfogadják az Újszövetségben kijelentett Jézus Krisztust, mint Messiásukat, ugyanakkor megmaradnak zsidó identitásukban. A körülmétélis evangéliumát hirdető Péter apostol és az akkori zsidók közül megtért Messiáshívő gyülekezetek utódai ők most az idők végén. Előhírnökei azoknak a zsidóknak, akik majd a visszatérő Jézus Krisztusban „felismerik azt, akit átszegeztek”, és mély bűnbánatban megtérnek a Messiáshoz.

Mint említettem, Kr. u. 70 után elsorvadt, majd megszűnt ez az irányzat. Egyedül Isten tudja, hogy azóta hol, mikor és hány zsidó jutott Messiás-hitre és maradt zsidónak. Tudunk arról, hogy például 1413-ban Aragóniában (Spanyolország északkeleti része) 27 rabbi és velük mintegy 5000 zsidó lépett erre az útra. Az akkori inkvizíciós egyházi fejelem lehetetlenné tette a megmaradásukat. A 19. századból három rabbi neve ismeretes, akik – egymástól teljesen függetlenül - személyes hitharcuk eredményeként élő hittel fogadták el és nyilvánosan megvallották, hogy a názáreti Jézus Krisztus a világ Megváltója. Tették ezt úgy, hogy maradtak zsidók. Egyik közülük (Lichtenstein Izsák) a magyarországi Tápiószelén volt rabbi. A másik kettő orosz, illetve bolgár zsidó volt. Hitrejutásuk és zsidóként való megmaradásuk meghatározó történetek

A mai zsidó identitásban maradó evangéliumi misszió az USA-ban bontakozott ki az 1960-as, 70-es években. Akkor a lázadó fiatalok tömegei között kialakult Krisztus-mozgalom mellékágaként a megtérő zsidó fiatalok hozták létre a „Jews for Jesus” irányzatot. Jelentős számú megtérő zsidó fiatal indította el a Messiás-hívő zsidóknak ezt az evangéliumi mozgalmát, amelynek fő jellemzője, hogy zsidó identitásukban megmaradva lettek Jézus Krisztus tevékeny követői. Becslések szerint ma az USA-ban mintegy 300 000 messiáshívő zsidó él, és az egész világra kiterjed evangelizációs szolgálatuk. Elsősorban a zsidóság felé.

A legfontosabb és legizgalmasabb a Messiás-hívő zsidók missziója Izraelben. A teljes lakosság létszámához viszonyítva Izraelben még kevesen, 10-15 000-en vannak, de a terjedésük aránylag gyors. 15-20 évvel ezelőtt még csak néhány százan voltak. A gyülekezetek önállóak, nincs közös szervezetük, a legtöbb gyülekezetnek önállóan megfogalmazott hitvallása van. Megalakult ugyan a „Messiás-hívő Zsidó Szövetség”, de nem minden gyülekezet csatlakozott hozzá. Van még egy másik közös szervezetük is: a „Messiási Akció Bizottság”. Ez utóbbi 1997-ben azzal a céllal jött létre, hogy a Kneszetben képviselje a Messiáshívő zsidók érdekeit.

A gyülekezetek istentiszteleti alkalmi mozgalmak, tág teret kap a dicsőítés, de legfontosabb az igehirdetés és a tanúságtételek. A gyülekezetek közötti különbségek leginkább abban mutatkoznak, hogy milyen mértékben gyakorolják istentiszteleteiken az ősi zsidó vallási szokásokat (a sálak, a kipa, a Tórolvasás, stb alkalmazását), illetve milyen stílusú zenével dicsőítik az Urat. Imaházaikban nincs kereszt, hanem menóra, mégpedig égő mécsesekkel. Vannak gyülekezeteik, amelyek csak megtérő

zsidókat fogadnak be a tagjaik sorába, más gyülekezetek befogadják azokat is, akik nem rendelkeznek zsidó gyökerekkel. Például egy unkaöcsém évek óta a Jeruzsálemi Héber Egyetem kutatójaként dolgozik. Ő a 230 tagú „Jeruzsálemi Üdvösség Háza” nevű Messiás-hívó gyülekezet tagja. Lelkipásztoruk lengyel származású, neve: *Meno Khalisher*. Ebben a gyülekezetben a zsidó ünnepeket ünneplik, de istentiszteleteiken – zsidó szertartások nélkül – az evangéliumi keresztény gyülekezet szabadságában dicsőítik az Urat.

Izrael állam törvényei védik a vallásszabadságot, így a messiáshívók működését is. Mégis sok és durva támadást szenvednek el, az ortodox zsidók részéről. (Úgy, mint Pálék az első században.) Egrészét a törvényhozást és a hivatalos szerveket igyekeznek befolyásolni a Messiás-hívók ellen, másrészt a fanatikus ortodox zsidók támadásokat intéznek Messiás-hívó gyülekezetek, imaházai, és Messiás-hívó személyek ellen. (Például bombát dobnak az imaházukra, vagy a lakóházaikra, kiközösítik, csúfolják a gyermekeiket stb.) – A lakosság nagy többsége azonban rokonszenvvel fogadja a Messiás-hívókat és a tevékenységüket. Általában szívesen átveszik a röplapjaikat és meghallgatják őket az utcai rendezvényeiken, folyamatosan vannak megtérők a gyülekezeteikben.

„Egy az Úr, egy a hit, (...) egy az Istene és Atyja mindenknek; ő van mindenek felett, és mindenek által és mindenkben!” (Ef 4,5–6) Magasztaljuk Istent azért, hogy az ő végtelen bölcsessége által kiválasztotta a zsidó népet, amely megőrizte számunkra ennek az egy Istennek a hitét és ismeretét. E nép fiaként ideadta az ő egyszülött Fiát, aki által teremtett minden, mennyen és a földön, hogy halála és feltámadása által örök életet és üdvösséget ajándékozzon, hit által kegyelemből zsidónak és nem zsidónak. Évezredek sok értetlensége és gyűlölködése után – Jézus Messiás visszajövetelének küszöbén – ideje, hogy zsidók és keresztények hitben és szeretetben testvéri közösségre találjunk egymással, és boldog reménységben várjuk őt az értünk visszaérkező mennyi Völegényt.

A SÓFÁR MESSIÁSHÍVÓ KÖZÖSSÉG HITVALLÁSA (RÉSZLET)

A Szentírás

Hisszük, hogy a Szentírás, mind a Tenach (Ószövetség), mind a Brit Hadassa (Újszövetség) teljesen az Örökkévaló Isten által ihletett, az ő teljes és végső kijelentése az ember számára, amíg a Messiás visszajön. A Biblia Mózes első könyvétől a Jelenések könyvének végéig, az eredeti írásokban tévedhetetlen. Az ismeret minden kategóriáját illetően, amelyről szólnak, hitelesek, beleértve a hitet, a gyakorlatot, a tudományt és történelmet.

(Péld 30,5–6; Ézs 40,7–8; Mt 5,18; Jn 10,35b; 2Tim 3,16; 2Pt 1,21.)

A Teremtő, Mindenható, Örökkévaló Isten

Hisszük az Isten egységét, ahogy az a S'má-ban megjelenik. S'má Jiszrael Adonáj Echád. Halld, Izrael, az Örökkévaló egy!

Isten a mindenség Teremtője, végtelen és tökéletes, öröktől fogva létező három egyetlen személyben – Atya, Fiú és Szent Szellem –, valamint természetben és isteni tökéletességben és a személyiség tulajdonságaiban is.

(5Móz 6,4; Ézs 48,16; Mt 28,19; Jn 6,27; 2Kor 13,13; ApCsel 5,3–4; Zsid 1,8).

Az Atya

Hisszük, hogy az Atya minden teremtménye felett szuverén uralkodik. Ő Izrael Atyja, akit kiválasztott, mint az ő egyetlen népét; a Messiás Jesua Atyja, akit elküldött a világba, hogy megváltsa az emberiséget és a teremtett világot.

(2Móz 4,22; Mt 3,17; Jn 1,12; Jn 3,16; ApCsel 17,29; Gal 3,26.)

A Fiú Isten–Messiás

Hisszük, hogy a Fiú Isten testté lett a Názáreti Jesua személyében, aki Izrael megígért Messiása, aki Isten Szelleme által fogantatott, és a zsidó szűz Mirjam (Mária) által született.

Ő teljesen Isten, aki a földi tartózkodásának ideje alatt kiüresítette önmagát, és teljesen ember, örök egységben.

(Ézs 7,14; Ézs 9,6–7; Jer 23,5–6; Mik 5,2.)

Hisszük, hogy a Messiás Jesua meghalt, mint helyettesítő áldozat az ember bűnéért és hogy mindazok, akik hisznek benne és elfogadják őt életük Urának, személyes Megváltójuknak, igaznak nyilvánítatnak az ő kiontott vére által.

A Messiás helyettesítő halála volt a mi megváltásunk árának fizetsége, és ez a Tanachban előre ki lett jelölve a peszachi Bárány leölésének a bűn- és vétekáldozatnak, és a jom kippur-i bűnáldozatnak képében.

(3Móz 16,15–16; 3Móz 17,11; Ézs 53,4–6.10–12; Zsolt 22,16; Dán 9,26; Zak 12,10; Mk 10,45; Róm 3,24–26; Róm 5,8–9; 2Kor 5,14–15; 2Kor 5,21; 1Pt 3,18.)

Hisszük, hogy Jesua HaMassiah szellemi testben feltámadt a halálból, felment a mennybe, és az Atya jobbjára ültetett. Most mint a mi Főpapunk (Kohen HaGadol) szolgál, Melkisédek papságának rendje szerint. Ilyen módon öközbenjáró és szószóló az Atya előtt minden hívó érdekében. (1Móz 14,17–20; Zsolt 16,10–11; Zsolt 110,4; Zak 6,12–13; ApCsel 1,9–11; 1Kor 15,4–8; Zsid 7,1–25; Zsid 8,1; 1Jn 2,1.)